בס"ד

פרשת תזריע

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

הסודות להצלחה שלך

www.yoursuccesstoolbox.com

תוכן העניינים

"ובא אל אהרון הכהן או אל... 14

"וראה" ו"ראהו" 14

"פרוח תפרח הצרעת" (ויקרא יג, יב) 18

והתגלח ג' גדולה 18

בס"ד

פרשת תזריע

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

לפני כן, הפסוק אמר בסוף הפרשה הקודמת, להבדיל בין הטמא ובין הטהור, ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל. כלומר, צריך שתהיה הבדלה תמיד בין דבר טמא לדבר טהור. מה הקשר לפרשה הזאת ? בא להגיד לנו מצוות מילה. מצוות מילה המבדילה ביניינו לבין אומות העולם. לכן, אומרים בברכה של המילה, וצאצאיו חתם באות ברית קודש. כי אנחנו חתומים שאנחנו שייכים לקב"ה הן בגוף והן בנשמה. המדרש אומר, שהגוף לפני המילה הוא כמו שד. שין ודלת. אם הוא מרים את שתי ידיו עם ראשו זה אות שין. ושתי רגליו זה דלת. פסק אותם, זה כמו אות ד'. נשאר היוד. מתי נעשה יוד, שיהיה שדי, בשעת המילה שמל ופורע ומתגלית העטרה כהלכה נהיה שם שדי מלא. וזה חתם באות ברית קודש. למה חתם ? חותמו של הקב"ה זה שם שדי. למה ? איפה ראינו ? הגמרא במסכת בבא בתרא אומרת: כשברא את עולמו אמר יהיה רקיע. הרקיע הלך הלך והתפשט והתפשט כי אמר לו להיות רקיע. אז הוא המשיך. עד שאמר לו: עצור ! עצר. אותו דבר השמש. התחילה מגרגר קטן. כמו גרגר חול. הלכה וגדלה וגדלה והתפשטה שהגיעה לגודל הנוכחי שלה. אמר לה: די. ככה הארץ, ככה הירח, ככה כל הנבראים כולם. לכן, הגמרא אומרת, ואל שדי. כמו שאמר לעולמו: די. כך יאמר לצרותינו די. זאת אומרת שם שדי הוא לו ש די. אז עצר ולכן הוא משדד כוחות הטבע. כי הוא ברא את הטבע. ובידו לעשות עני, עשיר, חולה, בריא, חלש, גיבור, טיפש, חכם. זה בידו של השם יתברך. כל זה בברית מילה. מה קשור לנשמה ? אותו רגע שמלים אותו ופורעים אותו, יורדת נשמתו של התינוקת ונכנסת בגופו. ואותה נשמה, כך כותב הרש"ש היא עתידה לבוא ביום הבר מצווה שלו. שאז הוא חייב במצוות. כל זמן שהוא תינוק אין לו נשמה ויצר טוב, רק יצר רע יש לו. היא תבוא באופן זמני בזמן המילה ותכנס

בו. וזה הטעם שקוראים לו בשמו. למה ? שמו של אדם זה נשמתו. מאיפה תדע ? כך כתבו הראשונים, שאם אדם ישן, תקרא לו נו נו נו, לא יתעורר. אבל אם תקרא לו בשמו יתעורר. למה ? הנשמה באה ונכנסת. שמו של אדם זה נשמתו של האדם. זה הטעם שחולה, לא טוב, שיזכירו את שמו. הגמרא אומרת: איתרא מזלא. חס ושלום מי שנפל למשכב, לא עליכם, זה מראה, ששמו יש שם איזה דין. יש איזה קטרוג על שמו. שמזכירים את שמו יותר גרוע. לכן, התוספות אומרים, שהיו מברכים את החולה כשהוא נמצא. כמו, וירא אליו השם באלוני ממרא. "וירא אליו", רש"י מפרש, לבקר את החולה. הקב"ה בעצמו בא לבקר את אברהם לברך אותו ברפואה שלימה. למה ? אם יברך אותו שלא בנוכחותו, צריך להזכיר את שמו. עכשיו זה דילמה. לא תזכיר את שמו אז את מי אתה מברך ? תזכיר את שמו מקטרג עליו. לכן, עדיף לבקר אותו. זה אומר החת"ם סופר, עליו השלום, והמרא אומרת, שר' עקיבא, היה לו תלמיד אחד שהיה חולה. ר' עקיבא יש לו 24000 תלמידים, עוד לפני שקרתה המגיפה ונפטרו. הצטער ר' עקיבא, איפה התלמיד הזה. הלך לבדו לחפש אותו. הלך אליו לביתו. והתלמיד היה לבד, לא היה לו לא הורים ולא משפחה, והיה שוכב לבד במיטה. גוסס. מה עשה רבי עקיבא ? שטף את הרצפה. ניקה. וכיבס, וסך אותו, והשקה אותו. עד שחיה התלמיד הזה. אמר לו: רבי החייתני. יצא רבי עקיבא ודרש: חייב אדם לבקר את החולה, שכל מי שאינו מבקר את החולה כאילו שופך דמים. אז שואל החתם סופר: מה הקשר ? מפני, שאם אתה מזכיר את שם החולה אתה מקטרג. אבל, כשאתה מבקר אותו, אינך צריך להזכיר את שמו. אתה אומר לו: השם יתברך ירפא אותך, יקים אותך לשלום. בלי להזכיר את שמו. אז זה עדיף.

בשעת המילה, מזכירים את שמו של האדם. שמו של אדם זו נשמתו. לכן אמר: להבדיל בין הטמא לטהור, ובין החיה שנאכלת לבין החיה שאינה נאכלת, ולהורות את בני ישראל.

◆ **מה זה "להורות את בני ישראל" ?**

הגמרא אומרת, שהיו להלל 80 תלמידים, אבל באותה שאלה שהוא שאל הוא הושיב לפניו שניים מתלמידיו. ושאל אותם: מה למדנו היום ? אחד אמר: מפני מה בוצרים בטהרה ואין מוסקין בטהרה. בצירה זה ענבים. מסיקה זה זיתים. זאת אומרת זיתים לא צריך להיות שיהיה טהור שמוסק אותם. אבל, בצירת ענבים צריך שיהיה טהור. השני אמר: מפני מה בוצרים בטהרה ומוסקין בטומאה. אז הוא הוציא את המילה טומאה מהפה. על הראשון, הוא אמר: מובטחני שיהיה מורה הוראות בישראל. למה ? הלשון שלו נקייה. מי זה היה אותו תלמיד ? נהיה רבי יוחנן בן זכאי. שאלו המפרשים. מאיפה ידע זאת הלל ? מפה הראיה. שהוא נזהר לא להגיד את המילה טמא. ולהורות את בני ישראל. זוכה אחרי זה להיות מורה הוראה בישראל. למה ? יש לו פה נקי. טהור.

ובין החיה אשר נאכלת ובין החיה אשר לא נאכלת. חיה נאכלת, חיה זה יולדת.

מעשה היה במסכת יומא, אם אישה בהיריון, והריחה איזה ריח מאכל נודף, ומפרפר העובר במעיה והיא כבר מעולפת, לוחשים לה שהיום יום הכיפורים. אם נרגעה טוב. אם לא, שמים לה בפה, שלא תפיל.

מביאה הגמרא, מעשה שהיה, שבאו לפני ר' יוחנן, ושאלו לגבי אישה הרה שהריחה ריח ביום הכיפורים, אמר להם: תלחשו לה באוזן. לחשו לה באוזן, ונרגעה. יצא ממנה, תלמיד חכם גדול. ובמקרה אחר, לחשו לאישה באוזן ולא נרגעה. האכילו אותה ביום הכיפורים. ויצא ממנה שבתאי הציר פרא. הוא היה סוחר פירות. כשהיה שפע בשוק היה קונה את הפירות ומאכסן אותם אצלו. אחרי זה שנוצר מחסור בשוק היה מוציא את הפירות במחיר גבוה, ומפקיע שערים.

◆ **אתם יודעים מי ייסד את הקניון הראשון ?**

יעקב אבינו.

"ויחן את פני העיר". הגמרא אומרת, תקן חנויות. אמר, אתה תמכור בצלים, אתה תמכור בגדים. לפני כן, כל אחד היה צריך לייצר לעצמו, וזה היה יוג'ה ראס. אז הוא תקן חנויות ומסחר.

ר' יונתן אייבשיץ, כותב, שההבדלה העיקרית ביניינו לבין הגויים זה הברית קודש. לכן, הרומאים וכל הגויים גוזרים על המילה, אפילו פה, הגישו פניה לבג"צ, אלה שאוכלים חינם, אוכלי נבלות וטריפות, מה פתאם אתה לוקח תינוק ומענה אותו ואתה מל אותו. הבנת איפה אנחנו נמצאים ? זה ברומא. ברומא, תהיה רומאי.

- **הגמרא אומרת אנחנו מובדלים מהגויים. במה אנחנו מובדלים ?**

בגופנו. הם אין להם ברית. ברית קודש.

בגדים. לנו יש ציצית. להם אין ציצית.

לנו יש פאות וזקן. להם אין.

האוכל שלנו כשר. האוכל שלהם לא כשר.

הבית שלנו יש עליו מזוזה. הבית שלהם אין מזוזה.

אומר מדרש תנחומא: התינוק שנמצא במעי אימו, יש לו מלאך שמלמדו תורה. הגמרא אומרת, ומאריכה איך נראה התינוק. עגול ככדור, ונר דולק מעל ראשו. ורואה מסוף העולם ועד סופו. ואין לך ימים טובים יותר שאדם שרוי בהם בטובה, כאותם ימים. שאותם ימים אמר איוב: זכרתי ימים מקדם. לפני זה אמר: מי יתנני כירחי קדם שנות עולמים. איזו שנה זאת שיש בה ירחים ואין בה שנים ? זה תשעת חודשי העיבור. ירחי קדם. איוב היה נביא. הוא אמר: אני זוכר שהיה לי נר דולק מעל ראשי והייתי רואה מסוף העולם ועד סופו ומלאך שם מלמדו תורה. ואומר לו מה מותר ומה אסור. וכשיוצא משביע אותו. ואומר לו, הווה צדיק ואל תהיה רשע. ואפילו כל העולם אומרים לך אתה צדיק, אתה תהיה בעיניך, כאילו חס ושלום אתה רשע. למה אם תחשוב שאתה צדיק, תחשוב שאתה הכי טוב. תמיד תדע שיש לך חסרונות.

וכשהוא נולד שבעה עולמות מתחלפים לפניו. זה לא עולם אחד שאנחנו רואים. הגמרא אומרת, שבעה עולמות.

- **מהם שבעה העולמות ?**

בהתחלה הוא מלך. רק הוא צועק כולם רצים אחריו. מוצצים. מי יחזיק אותו מי ירים אותו. איזה אצבעות, איזה מתוק, איזה בובה.

כשמתחיל לזחול, דומה לחזיר. פותח את הארונות. צריך להתחיל לקשור את הארונות של המטבח. כמו החזיר שנובר באשפה הולך לפח אשפה.

מתחיל ללכת, מקפץ כגדי. כל אבן שרואה זה מכונית. משמיע קולות. גדי זה עז.

גדל ונהיה בחור, דומה לסוס. איזה בלורית. איזה ג'ל. איזה חולצות, איזה נעליים איטלקיות, איזה חגורות ? מעור של קורקודיל. כמו סוס.

אחרי זה מחפש אישה. לא קם שופכת עליו מים. תקום. תקום. דומה לחמור.

מביא ילדים, לקח משכנא, יש אובר, אז הוא רץ, לווה, נהיה דומה לכלב, נהיה חצוף. צ'קים חוזרים. אוכל, שותה.

עד שגדל מחתן את הילדים. בסוף נהיה זקן דומה לקוף. ואז שואל כל רגע מה השעה. ועד ששותה משהו. הילדים צוחקים עליו. ואפילו ציפור דרור מעירה אותו מהשינה.

ואז מגיע המלאך ואומר, אתה יודע מי אני ? בוודאי, אתה יודע בשביל מה באתי ? תבוא אחר כך. עכשיו הגיע זמנו. לא יעזור. ככה אומרת המשנה באבות: על כרחך אתה חי ואל כרחו נותן דין וחשבון ועולה למעלה.

זה דברי מדרש תנחומא.

לכן, אמר שלמה: הבל הבלים אמר קוהלת, הבל הבלים, הכל הבל.

- **כמה הבל ?**

7 פעמים. המילה הבלים נחשבת לפעמיים הבל.

כנגד 7 העולמות שתארנו קודם.

- **למה מלים את התינוק דווקא ביום השמיני ?**

אלא שיהיה בו כוח. מתי יש לו כוח ? שיהיה בן שמונה. איך המוהלים של פעם ידעו אם יש לתינוק כוח או לא ? לפי האופן שהתינוק אוחז ביד המוהל. אם הוא אוחז חזק אז יש לו כוח. אם לא, אז ממתינים לו שיהיה לו כוח.

אומר הזוהר הקדוש, שמונה לכבוד השכינה. שור או עז כי יוולד, רק ביום השמיני אתה יכול להביא אותו קרבן. גם הילד, חכה עד ליום השמיני, שבוודאי יראה שבת. הוא לא יכול להיות יהודי אם לא יראה שבת. שלא יהיה מצב שימולו אותו מבלי שעבר שבת. זאת הסיבה שממתינים לו עד היום השמיני.

הדברים רבא הוסיף שכמו שבהרבה דברים בעולם צריך שיעבור עליהם שבעה:

- **חג הסוכות. חג פסח. למה ?**

שאדם לא חי יותר משבעת ימים. מתחיל ראשון עד שבת. שוב מתחיל ראשון עד שבת. כל החיים זה שבעה ימים. לכן, נושא אישה, שבעת ימי משתה. הולך לעולמו, לא עליכם, שבעת ימים. שמיטה, שבע שנים. יובל, שבע שמיטות. כל דבר הולך שביעיות.

גם הקנים במנורה. שבעה קנים היו לה. כל דבר בעולם זה הולך על שבעה. ללמד את האדם ושיזכור שהחיים פה לא קבועים. גם הבהמה שבעה ימים. זו הסיבה.

"למנצח על השמינית מזמור לדוד." דוד המלך פשט את בגדיו כדי לטבול והיה ערום. נכנס לתוך המרחץ להתרחץ. התחיל לבכות שאין לו אף מצווה שמגנה עליו. ללמוד תורה לא יכול כי הוא ערום. לדבר כשערומים לא מדברים. הרי הוא יכול להשאיל סבון. אבל דוד היה מלך. ומלך אסור לראות אותו ערום. אז הוא היה לבד בבית המרחץ. והנה הסתכל במילה שלו ושמח. הנה יש לי מצווה איתי. יצא החוצה

וחיבר את המזמור למנצח על השמינית מזמור לדוד. כלי נגינה ששמו למנצח, כלי נגינה ששמו שמינית, מזמור זה גם כן סוג של כלי. אילו כמה כלים.

- **מה מיוחד בברית ?**

הוא קיים את המצווה בשלמות.

צריך לעשות את המצווה במעשה, בדיבור, כוונה-לשם מצווה, מחשבה-לשם שמיים. והמדרגה הכי גבוהה-רצון הלב. שיעשה את המצווה בחשק ובשמחה עצומים מאד. לפעמים אדם עושה מצווה ומתערב בה מחשבה זרה. אם בא לו גאווה, השכר יורד. מספיק שהוא חושב שיהיה לי תפילין יפות. או בלימוד תורה, אני אוכיח לו שאני צדקתי. אבל יש מצווה אחת, שהאדם מקיים אותה בשלמות. ברית המילה. הוא תינוק בן שמונה ימים. הוא יודע מה זה כבוד ? לכן מברכים אותו אחר כך, כשם שהכנסתו לברית כך תזכה לתורה, לחופה, למצוות ולמעשים טובים. שגם התורה שהוא ילמד, וגם המצוות שיקיים וגם החופה שיכנס יהיה לשם שמיים כמו שבברית המילה היה לשם שמיים.

- **מה זה סנדק ?**

הברכיים זה כמו המזבח.

יתפוס אותו בידיו, זה כמו מקטיר קטורת. לכן הסנדק צריך להיות זריז. כשמביאים לו את הילד יושיט את הידיים. לא יחכה שיבואו וישימו לו את הילד על הברכיים. זה כמו מקטיר קטורת. לוקח ושם אותו עליו. לכל פעולה יש עניין גדול.

המצווה הזו מושלמת.

גם גר, אם נימול מרצון רב, הוא שמח להיות יהודי. מדובר בגר צדק. לא באפקטיביים.

למה נתנה בשמינית ?

מצווה ראשונה אחרי שבע מצוות בני נח. זה דבר נפלא. אברהם אבינו, המצווה הראשונה שנצטווה ברית מילה. לפני כן, נצטווה, 7 מצוות בני נח: עבודה זרה, גילוי עריות, שפיכות דמים, גזל, לוא דברכת ה', דינים ואבר מן החי. מספר שמונה ברית מילה. לכן, היא נקראת למנצח על השמינית.

אחרי כן, התורה צוותה אותנו קרבן יולדת. כבש ובן יונה זאת תורת היולדת. ואם לא תמצא ידה תיקח שני תורים. תלוי מי היולדת עשירה או עניה.

למה התורה חלקה בן זכר לנקבה ?

מספר הימים של הטהרה לא תופס היום. זה לגבי התקופה בה בית המקדש קיים. אצל הבת ימי הטהרה 80. אז זה כפול. למה זה כך ?

המרש"א אומר, שהנשמה של הנקבה לוקח לה 80 יום עד שהיא נכנסת בגוף שלה. ואילו הזכר לא. למה ? הזכר הוא שמח. למה ? כי העולם שמחים שנולד בן. אז כבר ב 40 יום הוא נהיה שלם, אז האמא שלו היא עצמאית. היא פחות תלויה בו. תבוא לבית המקדש ותקריב את הקרבן שהיא צריכה. מהיום ה 41 היא כבר רצויה לבוא למקדש ולהקריב קרבן. אבל בנקבה, לא. למה ? הנקבה חלשה יותר. עד שהיא תתפתח יקח לה יותר זמן. למה ? מפני שגם היא יודעת שגם היא תהיה נידה וזה קשה הנידה.

כך כתב, ר' שלמה קלוגר, גאון אדיר, כתב את חכמת שלמה על השלחן ערוך: **אדם כי יקריב מכם.** מה זה אדם ?

בארבע מקומות בתורה ראינו מילת אדם.

א'. אדם כי יקריב מכם. (ויקרא).

ב'. זאת התורה כי ימות באוהל.

ג'. אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או פסחת או בהרת(בפרשה שלנו).

ד'. אדם ובהמה תושיע ה' (תהילים).

- **מה הקשר ?**
- **הגמרא אומרת: שאלו מה דינו של מי שעשה עוון ?**

שאלו לחכמה (החכמים זאת אומרת). אמרה: זה צריך לקבל ייסורים. הייסורים ממרקים עוונותיו של אדם.

שאלו את הנבואה. אמרה: נפש החוטאת היא תמות. רק כשימות יתכפר לו העוונות.

שאלו את התורה. אמרה: יביא קרבן.

שאלו את הקב"ה. אמר: יעשה תשובה ויתכפר.

זה 4 אדם.

אדם אחד כתוב, אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או פסחת או בהרת, זה ייסורים. זה שאלו את הנבואה.

אדם כי יקריב מכם זה קרבן, צריך לשלם כסף, פרה, עגל, עז, כבש, זה צריך ממון. לא בעל מום, מובחר ביותר. יש שמונים מומים שפוסלים לקרבן.

בסוף שאלו את הקב"ה, אמר להם: יעשה תשובה ויתכפר. זאת אומרת, לא צריך להביא גם קרבן. זה שכתוב, אדם ובהמה תושיע ה'. אדם עשה עוון, עכשיו הוא מתחרט, מביא קרבן. איזה יופי, חוגג עליו, שם עליו את כל העוונות. לכי בהמה במקומי. זו חליפתי, תמורתי, כפרתי. אז הבהמה בוכה שוחטים אותה. הפרה בוכה. מי יושיע אותם ? הקב"ה. אז זה אדם ובהמה תושיע ה'.

אחרי זה "נגעים". הגמרא אומרת, על מה באים נגעים ? על כמה דברים באים נגעים. אחד מהם על לשון הרע. מי שמדבר לשון הרע אז מביאים לו נגעים. הפרשה הבאה היא מצורע. לא טוב להגיד כך, אלא טהרות.

מדבר לשון הרע לוקה בצרעת. הגמרא אומרת כל מי שמדבר לשון הרע, ראוי להשליכו לכלבים. חשדו ביוסף הצדיק. והוא אמר לאביו דברים נכונים. הוא ראה אותם אוכלים אבר מן החי ולא ידע שיש להם ספר יצירה. מי שיורד לו מן השמיים לא צריך לשחוט. כמו רבי שמעון בר יוחאי, צמח לו עץ חרובים. מה עם עורלה ? אין שם עורלה, מעשרות ושמיטה. ר' שמעון היה אוכל. כי זה מהשמיים. מה כתוב על אחיו של יוסף ? ויתנכלו אליו. מה זה ? שיסו בו את הכלבים. היה להם כלבים שטורפים בני אדם. הכלבים לא נגעו בו. יכלו לחזור בהם, הרי הכלבים לא נגעו בו. אז הם חשבו שזה בזכות אבא יעקב. זרקו אותו לבור מלא עקרבים ונחשים. לא נגעו בו. הוציאו אותו משם, חיוור כסיד, ואז גם כאן חשבו, בזכות אבא הוא חי. זה לא בזכותו. מי משדבר לשון הרע צריך לזרוק אותו לכלבים. כתוב על הכלבים, שכאשר יצאנו ממצריים, ובכל בני ישראל, לא יחרץ כלב לשונו. הכלבים לא נבחו. המצרים שמו כלבים על כל צעד ושעל. דוברמן וסופר דוברמן כל מני דרגות של

כלבים. וכולם שתקו. לכן זכו הכלבים, אומרת הגמרא, שמהצואה שלהם מעבדים קלף לספר תורה. הקב"ה לא מקפח שכר כל בריה ובריה.

אפילו הכלב לפעמים הוא שותק. אבל בעל לשון הרע הוא מפסיק לדבר. אז הכלב יותר טוב ממנו. ראוי לזורקו לכלבים. ונגעים באים על לשון הרע. לכן, צריך להיזהר.

"ובא אל אהרון הכהן או אל אחד מבניו הכהנים".

- **אז למה התורה צריכה לכפול את הלשון (הכהן, הכהנים) ?**

כי כשהוא מספר לשון הרע הוא אומר זה אמת. ואז אומרים לו: אתה אומר אמת אז בוא נביא אותך לאהרון הכהן. מה כתוב על אהרן הכהן תורת אמת היתה בפיהו ועוולה לא נמצא בשפתיו. אהרון הכהן שהיה רואה שיש מחלוקת, היה ממציא דברים של שלום כדי להשכין שלום. בשביל להשכין שלום בין אדם לחברו, מצווה. הקב"ה מחה שמו על המים בשביל השלום. תלמד מה אתה צריך לעשות כדי להרבות שלום.

"וראה" ו"ראהו"

אתה צריך לראות את הנגע ולראות את האדם עצמו. הכהן צריך לראות את התאריך בלוח. ע"פ החלטת הכהן, אם הוא יאמר מוסגר, אז אסור לו לראות את המשפחה שלו. ואם זה חתן שצריך להתחתן, אם יגיד לו "מוסגר" תתבטל החתונה. אז אל תגיד מוסגר, תגיד לו אני אראה את זה פעם אחרת. תבוא עוד כמה ימים, או אחרי שבעת ימי המשתה. אתה צריך לראות את מצבו של האדם. מה הרקע ? למה ? לכן כתוב, ו"ראהו". גם כל אדם ואדם לפני שאתה מדבר עם מישהו תבדוק מה הרקע.

אחרי זה אמר, והגיד לכהן **כנגע נראה לי בבית**. שם מדובר על נגעי בתים. לא יגיד "נגע". למה ? ברית כרותה לשפתיים. אם תגיד על אמא שלך שהיא חולה מאד מאד, כבר עשית אותה חולה מאד מאד, גם אם לא היתה חולה מאד מאד, אז היא תהיה חולה מאד מאד. כשאתה עושה מי שברך, אל תגיד מי שברך לאישה החולה, אלא לאישה. לא יוציא מילה לא טובה מהפה. ידקדק. הוא יודע שיש נגע אבל לא יוציא מפיו "נגע" אלא "כנגע". היום אין נגעי בתים. אלא שלא יראה האדם בעצמו רק את הטוב, קמתי בנץ, הלכתי לשיעורי תורה... תראה את החסרונות, את השעות שבזבזת, איפה סימסת ? איפה התנהגת לא כמו שצריך, יחפש את חסרונותיו. לא יביט רק על מעלותיו, כי אחרת, איך יתקדם ? הבית, זה הגוף של האדם, שאתה מתגורר בתוכו את ה120 שנה שלו.

אחר כך אמר, "**כולו הפך לבן טהור הוא**".

- **אומר רבינו, ר' יונתן אייבשיץ עליו השלום, מה זה כולו הפך לבן טהור הוא ?**

אין בן דוד בא או בדור שכולו זכאי או בדור שכולו חייב. כולו זכאי מובן. אבל כולו חייב ? באיזה זכות ? אין מתנדנדים. בסנהדרין, אם היו דנים איזה אדם והיו צריכים

להרוג אותו, פותחים בזכות תחילה. מתחילים מהרב הקטן יותר ועוברים לרב הגדול יותר. כי אם הרב הגדול יתחיל אסור לחלוק עליו. צריך לשתוק. לכן, מתחילים מהקטן. אם כלם פתחו למיתה, זכאי. למה ? מפני שלא יתכן שלא ימצא גם בגרוע ביותר, איזה צד זכות. או יש תירוץ אחר. שהם לא הסתכלו על הצד הטוב שיש בו. אפילו לא שקלו. אם היו שוקלים, מישהו מהשבעים היה צריך להגיד: זה צריך לחיות.

אז גם כאן, אם כולם אומרים על הדור שהוא חייב, אז זכאי.

ויש מעשה ידוע, בזוהר חדש, פרשת נח. למה קוראים לו חדש ? כי הוא התגלה כמה שנים אחרי הזוהר שנתגלה. גם לשונו אחרת. זה מדרשים יותר. שם מובא, שרבינו יהודה הנשיא, ישב ללמוד תורה, והוא קורא:"בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים, ושבת עד ה' אלוקיך ושמעת בקולו, כי אל רחום השם אלוקיך ...פסוקים בפרשת ואתחנן. אז הוא אמר: מה זה, כבר קרו לנו כל הצרות. הוא נולד ביום שבו הרגו את רבי עקיבא. 52 שנה אחרי הקרבן. אז הוא שאל: למה המשיח לא בא ? תוך כדי זה שהוא מדבר אליהו הנביא התגלה אליו. אמר לו: במה עוסק כבודו ? אמר לו: בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים, ושבת עד ה' אלוקיך ושמעת בקולו, כי אל רחום השם אלוקיך. אמר לו: עכשיו הקב"ה גם הוא עוסק בפסוקים האלה. למה ? כשאנחנו לומדים פה, בשמיים לומדים גם את אותה סוגיה. אמר לו: ומה היה: יבוא מיכאל ויטען טענות. סניגורן של ישראל מגיד את הזכויות. ככה מצוות יש בישראל. בא הקטגור השטן, ועכשיו צריך לשמוע אותו: דבר, דבר, ובסוף אמר:" אתה כתבת "ושבת", ועדיין לא שבו, ואיזה מילה אמר: כולם חייבים. חרה אפו של הקב"ה בשטן. קם עליו, הלך השטן מהקב"ה 400 פרסה, זאת אומרת אלף שש מאות קילומטר ברח. כל זה קודשא אליהו מספר לרבינו הקדוש. למה הקב"ה חרה אפו ? איך יגיד השטן כולם חייבים ויש את רבינו הקדוש, קודש קודשים ? אין דבר כזה כולם חייבים. מה עשה הקב"ה ? קרא

למיכאל. אמר: מיכאל, למה לא ענית ? היית צריך לקרא את הפסוק הבא: כי אל רחום השם אלוקיך ....לא הולכים במידת הדין. הולכים רחמנות.

גם כאן, בפסוק, "כולו הפך לבן טהור הוא".לבן זה סימן של צרעת. עור רגיל יש לו צבע בז', חום. כשהוא חולה וכל הנגע נהיה לבן, זה סימן שלא דנו אותו עד הסוף. דווקא שהיה חושך יותר מדי הגאולה הגיעה. מאיפה ראינו ? המנצח לאיילת השחר. נהיה שחור. לפני שעולה השחר נהיה הרקיע שחור משחור ואז מפציע השחר. יהיה בדור האחרון כזה חושך ודווקא משם תצמח הגאולה. צעד צעד.

◆ **אחרי הזה אמר: בראשו נגעו. מה זה בראשו נגעו ?**

אומר רבינו שאול נתנזון עליו השלום: בראשו נגעו, יש אדם שעושה עבירות בידיים, אז יש תקנה. יש ברגליים, הולך למקומות לא טובים, יש בעיניים. אבל ה' ישמור מי שהמחשבה שלו זדונית, יש לו כוונות רעות, זה אין לו תקנה, בראשו נגעו. זה הכי קשה. יש לו דיעות משובשות. והביא שם מעשה, בזמנו היה הרב של ברלין, הרב צבי כהן לוין. היה מלחמות קשות בהשכלה. יום אחד עלה לדרוש ולעורר אותם. אמר להם: פגשתי יום אחד את יצר הרע ואמרתי לו מאיפה באת ? אמר לו: מאיפה לא באתי ? ראיתי אותו בעיר אחת את "ההוא ההוא" היה מיואש ועצבני ולא רגוע (בהלברשטאט), בעיר שנייה (לונדון) אמר יש לי ידיים מלאות, בעיר השלישית (ברלין, שם יש כופרים, הם עושים לי את העבודה) ראיתי אותו מבסוט. באים אלי לבד. אני יושב רגל על רגל. דיעות כוזבות זה הכי חמור. צריך להיזהר.

"פרוח תפרח הצרעת"

ויקרא יג, יב

מה זה פרוח תפרח ?

כשיש לאדם עבירות פנימיות בתוך תוכו זה עוד בעייה איתו. למה החמירה התורה בגנב יותר מגזלן ? גזלן זה כלפי חוץ. מישהו יתפוס אותו, או ישימו אותו בכלאבוש יפסיק. אבל, הגנב לא מפסיק. לצרעת גלויה יש לה תקנה. אבל לצרעת סמויה, ה' יצילנו, זה קשה מאד.

אח"כ אמר, הגמרא במסכת שבת, מביאה שמה, שצריך להתנהג איתו ברחמים. וכך הביא הזוהר. עם מי ? שהוא הצרוע, הוא סגור. למה סגור ? הכהן הסגיר אותו. הולך ברחוב וזהוא צועק על עצמו "טמא" "טמא", שיתרחקו ממנו. למה עושה את זה ? אומרת הגמרא, שיודיע צערו לרבים. מכאן למדנו, שאם לאדם יש צער. יספר. ואנשים יבקשו עליו רחמים. וכך יתרפא. כשהיה סגור, בעונש, כי דבר לשון הרע, או חטא בנידה ועוד. זה סגור, תפילתו ננעלת. לכן, הוא לא מודיע צערו לרבים, לא שייך להתפלל עליו. אחרי שיצא החוצה צועק שיבקשו עליו רחמים. מכאן למדנו גם, כשאדם בא לחכם, לא יספר רק את הצרות של פרנסה ושלום בית ולא מתחתנים אלא את הבעיות הרוחניות שיש לו. זה יותר. כשהאדם היה בא לכהן ומספר לו את העוונות שעשה, הכהן היה אומר לו תתקן זה, תתקן זה, ואז היה שב בתשובה. לא לוקח ממנו כסף. נותן לו מוסר.

והתגלח ג' גדולה

למה הגימל גדולה ? למה דווקא גימל ?

כי נגעים באים על צרות עין. למשל, הגמרא אומרת, תשאיל לי קרדומך. אומר לו: אין לי קרדום. תשאיל לי פלייר, תשאיל לי מקדחה. מה פתאום, אין לי פלייר.

עכשיו מקבל צרעת בבית, צריך להוציא הכל החוצה ואז רואים את הכלים. אה... אמרת לי שאין לך קרדום, אמרת לי שאין לך מקדחה... אז זה בא על צרות עין, שלא רצה לגמול חסדים. והגמרא במסכת שבת ק"ד אומרת: מה זה א' , ב' ? אמונה, ברכה. אלף זה אמונה. בית ברכה. גימל דלת. גזל דלות. גמילות חסדים - גמול דלים. אז אצלו האות גימל היתה לא בסדר. היה צר עין. לא עושה גמילות חסדים. לא רוצה לעזור לאחרים. אז לכן קרה לו המקרה הזה. עכשיו "והתגלח". קח גימל גדולה עכשיו. דירבלק מהיום והלאה תעשה גמילות חסדים.

וכן אומר הגאון חיד"א, עליו השלום: ידוע שעבירה מכבה מצווה. נגיד עשה 100 מצוות וכנגדן 80 עבירות, מורידים שמונים מול שמונים נשאר יתרת זכות של 20. אבל, אין עבירה מכבה תורה. וכשם שאין עבירה מכבה תורה. כך אין עבירה מכבה צדקה. היא שקולה כנגד כל התורה כולה. וירושלים, אין ירושלים נפדית אלא בצדקה. שנאמר ציון במשפט תיפדה ושביה בצדקה. לכן, ידידיה אוסף צדקה לתלמידי מחכמים עניים.

ה' יגזור עליכם גזירות טובות ויבטל עלינו מעליכם כל גזירות רעות ויביא עלינו משיח צדקנו בנחת ולא בצער.

הסודות להצלחה שלך

לתת, לאהוב, לצמוח

www.yoursuccesstoolbox.com

סרקו לאתר

לכל החוברות באתר